

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΣΤΟ
ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ**

**Αριθμός γνωμοδότησης 161/2017
(Ατομική)**

Αριθμός ερωτήματος : Το με αριθμ. πρωτ. 5657/22-2-2017 (αριθμ. εισ. εγγράφου 41934/22-02-2017) έγγραφο του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου, Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Στήριξης και Σπουδών, Δ/ση Διοικητικού (Τμήμα Διοικητικού Προσωπικού).

Περίληψη ερωτήματος :

Εάν : Το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο υποχρεούται να αποδώσει στον Ε.Β., μόνιμο υπάλληλο σε υφιστάμενο κλάδο Υ.Ε. Φυλάκων-Νυκτοφυλάκων του Ιδρύματος τις παρακρατηθείσες αποδοχές του για το χρονικό διάστημα από 2-12-2008 έως 14-2-2011 κατά το οποίο ο ανωτέρω τελούσε σε καθεστώς αυτοδίκαιης αργίας κατ' άρθρο 103 του Υ.Κ. – και υπό την προϋπόθεση ότι αυτός θα παραιτηθεί από αγωγή που έχει ασκήσει ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων για την ίδια αιτία – στηριζόμενο στο σκεπτικό της υπ' αριθμ. 73/23-1-2017 απόφασης του Α'θμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου με την οποία διατάχθηκε η επιστροφή (ατόκως) των παρακρατηθεισών αποδοχών του για μεταγενέστερο χρονικό διάστημα ή απαιτείται εκ νέου παραπομπή στο αρμόδιο πειθαρχικό όργανο.

Ιστορικό.

Από το έγγραφο της ερωτώσας υπηρεσίας και τα στοιχεία του φακέλου που το συνοδεύουν προκύπτει το ακόλουθο πραγματικό :

1. Με την υπ' αριθμ. 3124/5-2-2009 Διαπιστωτική Πράξη του τότε Πρύτανη Ε.Μ.Π. Κ. Μουτζούρη, όπως συμπληρώθηκε με τη με αριθμ. 5812/27-2-2009 συμπληρωματική αυτής Πράξη, ο Ε.Β., μόνιμος υπάλληλος σε υφιστάμενο κλάδο Υ.Ε. Φυλάκων-Νυκτοφυλάκων του Ε.Μ. Πολυτεχνείου, τέθηκε αυτοδίκαια σε αργία από 2-12-2008, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 103 του ν. 3528/2007, λόγω στέρησης της προσωπικής του ελευθερίας μετά από την έκδοση του υπ' αριθμ. Φ08/2124,ΑΝΑ/ΕΠΚ/19 εντάλματος προσωρινής κράτησης του Ανακριτή του Α' Τμήματος του Πρωτοδικείου Πειραιά, κατηγορούμενος για τις πράξεις : α) της διευκόλυνσης εισόδου στο ελληνικό έδαφος υπηκόου τρίτης χώρας, άνευ ελέγχου από τις αρμόδιες αρχές, περισσοτέρων των δύο ατόμων ενεργούντων από κερδοσκοπία που διαπράχθηκε στο Γαλατά Πόρου Τροιζηνίας στις 26-11-2008 και β) της σύστασης συμμορίας που διαπράχθηκε σε ανεξακρίβωτο τόπο, πάντως εντός του νομού Αττικής, κατά το χρονικό διάστημα από μηνός Μαΐου 2008 έως 26-11-2008.

2. Παράλληλα η Σύγκλητος του Ιδρύματος στην από 15-5-2009 Συνεδρίασή της αποφάσισε την παραπομπή του Ε.Β. στο Υπηρεσιακό-Πειθαρχικό Συμβούλιο Διοικητικού Προσωπικού Ε.Μ.Π., προκειμένου να ελεγχθεί πειθαρχικά για τις πράξεις για τις οποίες του ασκήθηκε ποινική δίωξη και οι οποίες συνιστούν το πειθαρχικό παράπτωμα της χαρακτηριστικώς αναξιοπρεπούς ή ανάξιας για υπάλληλο διαγωγής εντός ή εκτός υπηρεσίας. Το Υπηρεσιακό-Πειθαρχικό Συμβούλιο Διοικητικού Προσωπικού Ε.Μ.Π. (23^η συνεδρίαση της 4^{ης} Νοεμβρίου 2009, 26^η συνεδρίαση της 18^{ης} Νοεμβρίου 2009, 28^η συνεδρίαση της 24^{ης} Νοεμβρίου 2009 και 30^η συνεδρίαση της 10^{ης} Δεκεμβρίου 2009) αποφάσισε ομόφωνα όπως απαλλάξει τον Ε.Β. από το εν λόγω πειθαρχικό παράπτωμα.

3. Μετά την αποφυλάκιση του ανωτέρω στις 13-2-2009 σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 1774/13-2-2009 παραγγελίας του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Πειραιά σύμφωνα με την οποία αντικαταστάθηκε η προσωρινή του κράτηση, με τους περιοριστικούς όρους : α) της εμφανίσεώς του άπαξ εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός εις το Αστυνομικό Τμήμα του τόπου της δηλωθείσας κατοικίας του και β) της απαγόρευσης εξόδου του από τη χώρα, η Διοίκηση προέβη στην έκδοση της υπ' αριθμ. πρωτ. 3835/14-2-2011 Διαπιστωτικής Πράξης για Αυτοδίκαιη Επάνοδο του ανωτέρω στην Υπηρεσία,

από την έκδοση της εν λόγω πράξεως, ανακαλώντας τις προαναφερθείσες διαπιστωτικές πράξεις με τις οποίες τέθηκε σε αργία.

4. Στη συνέχεια, με την υπ' αριθμ. πρωτ. 28455/27-12-2012 Διαπιστωτική Πράξη, του τότε Πρύτανη Ε.Μ.Π. Σ. Σιμόπουλου, τέθηκε αυτοδίκαια σε αργία από 12-11-2012 (ημερομηνία δημοσίευσης του ν. 4093/2012) επειδή είχε παραπεμφθεί αμετάκλητα ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Πειραιά δυνάμει του υπ' αριθμ. 271/2009 Βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Πειραιά για να δικασθεί για τις προαναφερθείσες πράξεις, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στις διατάξεις του άρθρου 103 του ν. 3528/2007 όπως είχε αντικατασταθεί με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012 και όπως εκ νέου αντικαταστάθηκε στη συνέχεια από την περ. 1 της υποπαραγράφου Ζ3 της παρ. Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (ΦΕΚ. 222/12-11-2012, τ.Α'), για τις οποίες κηρύχθηκε ένοχος με την υπ' αριθμ. 621/2014 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Πειραιά.

5. Κατόπιν ασκήσεως εφέσεως, με την υπ' αριθμ. 54/2016 αθωωτική απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Πειραιά, ο Ε.Β. απηλλάγη από κάθε κατηγορία. Στη συνέχεια, η ως άνω απόφαση, μετά από αίτηση του ανωτέρω, διαβιβάστηκε στη Γραμματεία του Β' Τμήματος του Α'θμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου, προκειμένου να γνωμοδοτήσει, ούτως ώστε να του αποδοθούν οι παρακρατηθείσες αποδοχές λόγω θέσεως του σε καθεστώς αργίας για τα χρονικά διαστήματα :

α) από 2-12-2008 έως 14-2-2011 και

β) από 12-11-2012 έως 26-1-2015 που επανήλθε στην Υπηρεσία.

6. Επισημαίνεται εν προκειμένω ότι ο ανωτέρω (Ε.Β.) για το υπό στοιχείο α' χρονικό διάστημα που τελούσε σε καθεστώς αργίας, έχει ασκήσει ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών την από 3-6-2011 αγωγή του με την οποία ζητά την απόδοση σε αυτόν των αποδοχών που του παρακρατήθηκαν για την ως άνω αιτία.

7. Το Α'θμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο με την υπ' αριθμ. 73/23-1-2017 απόφασή του, διέταξε : α) την επιστροφή των παρακρατηθεισών αποδοχών για το χρονικό διάστημα από 12-11-2012 έως 26-1-2015 και β) την απόρριψη του αιτήματος του ανωτέρω για επιστροφή των παρακρατηθεισών αποδοχών για το χρονικό διάστημα από 2-12-2008 έως 14-2-2011, επειδή θεώρησε ότι

επί του εν λόγω αιτήματος επιστροφής, αρμόδια είναι τα διοικητικά δικαστήρια όπου και εκκρεμεί σχετική αγωγή του Ε.Β., όπως προκύπτει από το σκεπτικό της απόφασης.

Νομοθετικό πλαίσιο.

8. Στην παρ. 1 του άρθρου 103 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007, ΦΕΚ. 26 Α') όπως αυτό ίσχυε πριν την διαδοχική αντικατάσταση του με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012 (Α' 54) και την υποπαράγραφο Ζ.3 της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α' 222) ορίζονταν τα εξής :

«1. Τίθεται αυτοδίκαια σε αργία ο υπάλληλος ο οποίος στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία, ύστερα από ένταλμα προσωρινής κράτησης ή δικαστική απόφαση, έστω και αν απολύθηκε με εγγύηση».

Στο ως άνω άρθρο (103 παρ. 1 του ν. 3528/2007) όπως αυτό αντικαταστάθηκε διαδοχικά από το ν. 4057/2012 και το ν. 4093/2012 όπως ανωτέρω αναλυτικά εκτίθεται, ορίζονται τα εξής : «1. Τίθεται αυτοδίκαια σε αργία : α) ο υπάλληλος που στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία ύστερα από πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή ένταλμα προσωρινής κράτησης, β) ο υπάλληλος κατά του οποίου εκδόθηκε ένταλμα προσωρινής κράτησης και στη συνέχεια ήρθη η προσωρινή κράτησή του ή αντικαταστάθηκε με περιοριστικούς όρους, γ) ο υπάλληλος, ο οποίος παραπέμφθηκε αμετακλήτως ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα ή για τα αδικήματα της».

Στην περίπτωση 7 της υποπαρ. Ζ3 της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 ορίζεται :

«7. Οι διατάξεις των περιπτώσεων 1 έως 6 της παρούσας υποπαραγράφου εφαρμόζονται και στις υποθέσεις που είναι εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

9. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 105 υπό τον τίτλο «Συνέπειες αργίας» του ν. 3528/2007 (κατά την αρχική του έκδοση) ορίζονταν ότι : «2. Στον υπάλληλο που τελεί σε κατάσταση αργίας καταβάλλεται το ήμισυ των αποδοχών του. Το υπόλοιπο ήμισυ ή μέρος αυτού μπορεί να αποδοθεί σε αυτόν, μετά από ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του υπηρεσιακού συμβουλίου,

εφόσον απαλλαγεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση ή τιμωρηθεί με πειθαρχική ποινή κατώτερη από την οριστική παύση. Εάν ο υπάλληλος απαλλαγεί από κάθε πειθαρχική ευθύνη ή αποδειχθεί αβάσιμη η υπόνοια για άτακτη διαχείριση επιστρέφεται το μέρος των αποδοχών του που παρακρατήθηκε».

10. Με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012 (ΦΕΚ. Α' 54/14-3-2012) το άρθρο 105 του ν. 3528/2007 αντικαταστάθηκε στη δε παράγραφο 2 αυτού ορίσθηκαν τα εξής :

«2. Στον υπάλληλο που τελεί σε κατάσταση αργίας ή σε αναστολή άσκησης καθιζόντων καταβάλλεται το ένα τρίτο (1/3) των αποδοχών του με εξαίρεση την περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 103, κατά την οποία καταβάλλεται το ένα τέτ αρτο (1/4) των αποδοχών του. Το υπόλοιπο των αποδοχών του ή μέρος αυτού μπορεί να αποδοθεί στον υπάλληλο, μετά από αιτιολογημένη απόφαση του πειθαρχικού συμβουλίου, εφόσον δεν τεθεί σε αργία σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 103 ή απαλλαγεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση».

11. Η παρ. 2 του άρθρου 105, όπως είχε αντικατασταθεί με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012, αντικαταστάθηκε στη συνέχεια με το άρθρο 3 (παρ. 6) του ν. 4325/2015 (ΦΕΚ. Α' 47/11-5-2015) ως εξής :

«2. Στον υπάλληλο που τελεί σε κατάσταση αργίας καταβάλλεται το ήμισυ των αποδοχών του. Το υπόλοιπο ή μέρος αυτού μπορεί να αποδοθεί σε αυτόν, μετά από ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του πειθαρχικού συμβουλίου, εφόσον απαλλαγεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση ή τιμωρηθεί με πειθαρχική ποινή κατώτερη από την οριστική παύση. Εάν ο υπάλληλος απαλλαγεί από κάθε πειθαρχική ευθύνη ή αποδειχθεί αβάσιμη η υπόνοια για έκνομη διαχείριση, επιστρέφεται το μέρος των αποδοχών του που παρακρατήθηκε».

Ερμηνεία και εφαρμογή διατάξεων.

Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους και στο πλαίσιο του ερωτήματος, προκύπτουν τα ακόλουθα :

12. Με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012 διευρύνθηκαν, σε σχέση με την προϊσχύουσα ρύθμιση του άρθρου 103 του Υ.Κ., οι περιπτώσεις για τη θέση των υπαλλήλων σε αργία, ενώ με τις διατάξεις της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου Ζ3 της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 [πριν την κατάργησή τους με το άρθρο 3 του ν. 4325/2015 (ΦΕΚ. Α' 47/11-5-2015)], με τις οποίες, κατά τα ανωτέρω, αντικαταστάθηκε το άρθρο 103 του ν. 3528/2007, διευρύνθηκαν, έτι περαιτέρω, οι περιπτώσεις υπό τη συνδρομή των οποίων οι υπάλληλοι τίθενται σε αυτοδίκαιη αργία. Μεταξύ των λόγων θέσης σε αυτοδίκαιη αργία είναι και η αμετάκλητη παραπομπή του υπαλλήλου ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα.

13. Οι συνέπειες της αργίας, αδιακρίτως αν πρόκειται για αυτοδίκαιη ή δυνητική ρυθμίζονται ενιαίως στο άρθρο 105 του Υ.Κ.

Ειδικότερα, ο υπάλληλος ο οποίος τελεί σε αργία απέχει από την άσκηση των κυρίων και παρεπομένων καθηκόντων του και υπόκειται σε παρακράτηση μέρους (στην περίπτωση του κρινόμενου ερωτήματος του ημίσεος) των αποδοχών του, δικαιούμενος του υπολοίπου, με εξαίρεση την περίπτωση της επιβολής σε αυτόν της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσεως για το παράπτωμα της αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των καθηκόντων του, οπότε δεν του καταβάλλονται αποδοχές αργίας.

Μετά την επάνοδο του τεθέντος σε αργία υπαλλήλου, το ζήτημα της επιστροφής των παρακρατηθεισών αποδοχών κρίνεται, σε κάθε περίπτωση, από το πειθαρχικό συμβούλιο, το οποίο δεν υποχρεούται άνευ ετέρου να διατάξει την επιστροφή όλου ή μέρους του παρακρατηθέντος ποσού των αποδοχών, αλλά δύναται να αποφασίσει και αντιθέτως, δηλαδή να μην αποδοθούν στον υπάλληλο οι αποδοχές που παρακρατήθηκαν κατά τη διάρκεια της αργίας, υποχρεούμενο να αιτιολογήσει ειδικώς την απόφασή του, **εκτός εάν συντρέχουν οι περιπτώσεις του τελευταίου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 105 του Υ.Κ., εάν δηλαδή ο τεθείς σε αργία**

υπάλληλος απαλλαγεί από κάθε πειθαρχική ευθύνη ή αποδειχθεί αβάσιμη η υπόνοια για έκνομη διαχείριση, οπότε, στην περίπτωση αυτή, η απόδοση των παρακρατηθεισών κατά τη διάρκεια της αργίας αποδοχών του υπαλλήλου είναι κατά νόμο υποχρεωτική και ενεργείται χωρίς να απαιτείται προηγούμενη απόφαση του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου (πρβλ. Σ.τ.Ε. 2767/2014, 2233/2009, 15/2003, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 239/2009, 186/2009, 92/2009).

14. Κατά γενική αρχή του δικαίου, οι νόμοι δεν έχουν αναδρομική ισχύ εκτός αν συνάγεται το αντίθετο.

Έχει γίνει όμως νομολογιακά δεκτό, ότι μία διάταξη, ενόψει του ευνοϊκού για τον πειθαρχικώς διωχθέντα υπάλληλο χαρακτήρα της, έχει αναδρομική ισχύ και εφαρμόζεται και επί των υποθέσεων επιστροφής παρακρατηθεισών αποδοχών που ήσαν εκκρεμείς κατά το χρόνο δημοσιεύσεώς της, ενώπιον της Διοικήσεως και των διοικητικών δικαστηρίων, καμμπομένου, λόγω της φύσεως της διατάξεως, του γενικού κανόνα περί της μη αναδρομικότητας του νόμου (πρβλ. Σ.τ.Ε. 2767/2014, 2233/2009, 886/2000).

Έτσι, στην κρίνόμενη περίπτωση, αν και η αυτοδίκαιη θέση του ανωτέρω υπαλλήλου σε καθεστώς αργίας καθώς επίσης και η παρακράτηση των αποδοχών του έγιναν για το πρώτο χρονικό διάστημα της αργίας του δηλ. από 2-12-2008 έως 14-2-2011 υπό την ισχύ του ν. 3528/2007 κατά την αρχική του έκδοση τα ζητήματα της απόδοσης σ' αυτόν των παρακρατηθεισών αποδοχών του θα κριθούν υπό την ισχύ των σήμερα ισχυουσών διατάξεων του ν. 3528/2007 (Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 186/2009).

15. Περαιτέρω, πρέπει να σημειωθεί, ότι στην κρίνόμενη υπόθεση δεν προκύπτουν ιδιαίτερα ζητήματα διαχρονικού δικαίου αφού, οι κρίσιμες διατάξεις του άρθρου 105 του ν. 3528/2007 υπό την σημερινή τους μορφή είναι ταυτόσημες με τις αντίστοιχες διατάξεις του ως άνω νόμου (3528/2007) υπό την αρχική του έκδοση.

16. Από τις προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 105 του Υ.Κ. (τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του ως άνω άρθρου) τόσο κατά την αρχική του μορφή όσο και κατά την ισχύουσα σήμερα προκύπτει ότι εάν υπάλληλος που

έχει τεθεί σε αργία απαλλαγεί με απόφαση του πειθαρχικού συμβουλίου από κάθε πειθαρχική ευθύνη, επιστρέφεται το μέρος των αποδοχών του που παρακρατήθηκε.

17. Στην κρίνόμενη περίπτωση, ο ανωτέρω υπάλληλος Ε.Β. με απόφαση του Υπηρεσιακού-Πειθαρχικού Συμβουλίου Διοικητικού Προσωπικού Ε.Μ.Π. (30^η συνεδρίαση της 10^{ης} Δεκεμβρίου 2009) απηλλάγη από αποδιδόμενο σ' αυτόν πειθαρχικό παράπτωμα.

Μετά την απαλλαγή του εν λόγω υπαλλήλου από κάθε πειθαρχική ευθύνη, η Διοίκηση οφείλει να του επιστρέψει άτοκα τις αποδοχές που παρακρατήθηκαν κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα που αυτός είχε τεθεί αυτοδίκαια σε αργία χωρίς την παρεμβολή υπηρεσιακού συμβουλίου (Σ.Τ.Ε. 15/2003, Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 186/2009, 92/2009, 312/2002).

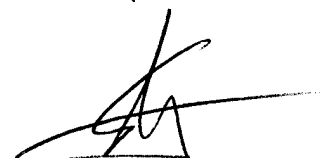
Από το ποσό των παρακρατηθεισών αποδοχών που θα επιστραφεί στον υπάλληλο, πρέπει να αφαιρεθεί κάθε ποσό που απεκόμισε ο υπάλληλος από την παροχή υπηρεσιών του, κατά το αντίστοιχο χρονικό διάστημα, που είχε τεθεί σε αργία, και το οποίο ποσό πρέπει να προκύπτει από κάποιο νόμιμο αποδεικτικό στοιχείο (εκκαθαριστικό της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, υπεύθυνη δήλωση του υπαλλήλου κ.λ.π.)

Είναι βεβαίως αυτονόητο, ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την επιστροφή στον ανωτέρω των ως άνω παρακρατηθεισών αποδοχών είναι η παραίτησή του, τόσο από το δικαίωμα όσο και από το δικόγραφο της ασκηθείσας από 3-6-2011 (Γ.Α.Κ. 16481/2011) αγωγής του ενώπιον του Διοικητικού Πρωτ/κείου Αθηνών για την ίδια αιτία.

Απάντηση.

18. Ενόψει των ανωτέρω προεκτεθέντων στο πρώτο σκέλος του τιθέμενου ερωτήματος προσήκει, κατά τη γνώμη μου, η εξής απάντηση.

Το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο υποχρεούται να αποδώσει απόκως στον Ε.Β., μόνιμο υπάλληλο σε υφιστάμενο κλάδο Υ.Ε. Φυλάκων-Νυκτοφυλάκων του Ιδρύματος, τις παρακρατηθείσες αποδοχές του για το χρονικό διάστημα από 2-12-2008 έως 14-2-2011 κατά το οποίο ο ανωτέρω τελούσε σε καθεστώς αυτοδίκαιης αργίας κατ' άρθρο 103 του Υ.Κ. – υπό την

προϋπόθεση της παραίτησής του τόσο από το δικαίωμα όσο και από το δικόγραφο της ασκηθείσας από 3-6-2011 (Γ.Α.Κ. 16481/2011) αγωγής του ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών για την ίδια αιτία – χωρίς να απαιτείται προηγούμενη απόφαση του οικείου πειθαρχικού συμβουλίου σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 105 του ν. 3528/2007 όπως αυτό ισχύει

Από τις ανωτέρω αποδοχές θα πρέπει να αφαιρεθεί κάθε ποσό που τυχόν απεκόμισε ο υπάλληλος κατά το αντίστοιχο χρονικό διάστημα που είχε τεθεί σε αργία, και το οποίο ποσό πρέπει να προκύπτει από κάποιο νόμιμο αποδεικτικό στοιχείο (εκκαθαριστικό της αρμόδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου Οικ/κών, υπεύθυνη δήλωση του υπαλλήλου κ.λ.π.)

Μετά την δοθείσα ως άνω απάντηση, παρέλκει, ως αλυσιτελής, η εξέταση του δεύτερου σκέλους του υποβληθέντος ερωτήματος.

Αθήνα, 27-6-2017
Η Γνωμοδότησα
Επιτυχία Κασομένου
★ Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

